

SENTÈNCIA 98-49 DEL 20 D'OCTUBRE DE 1998

COMUNS. PRINCIPI DE LA JERARQUIA DE LES NORMES JURÍDIQUES.
Incompetència d'un Comú: desconeixement del principi de la jerarquia de les
normes jurídiques i incompetència "ratione loci".

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat E. va interposar recurs contra la resolució del Comú d'Encamp de data 29 de novembre de 1996, ordenant a l'agent "d'aturar immediatament les obres que esteu duent a terme a la zona dels Espiolets, per a l'estació d'arribada d'un telecabin" i "que retorneu, dins d'un termini d'un mes, els terrenys públics indegudament ocupats al seu estat primitiu".

2.- En la sentència de 17 d'abril de 1998, el Tribunal de Batlles, va estimar "que la decisió impugnada ha estat dictada per un "òrgan manifestament incompetent", devent-se declarar la nul·litat de ple dret".

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 9 de juny de 1998, el Comú d'Encamp manifesta principalment:

-que el Comú demana una prova pericial,

-que el terreny de Concòrdia és indivís i, per la seva decisió, el Comú d'Encamp ha perseguit el següent objectiu: "que ningú no podés unilateralment decidir, usar i abusar del terreny de Concòrdia aprofitant-se de l'absència i la inoperància de la Comissió Administrativa ad hoc".

4.- En la seva contesta de data 29 de juny de 1998, E. manifesta principalment:

-“que la natura del terreny on se situa una part de l'estació d'arribada del telecabin és discutida (ja sigui terreny propi de Canillo, ja sigui terreny de Concòrdia) però resulta indiscutible, en canvi, que no és terreny de la parròquia d'Encamp".

-“que no hi ha “denegació de justícia” sinó deliberada voluntat d’evitar que és reuneixi la Comissió de Concòrdia (creada justament per a fer prevaler l’interès general sobre el particular de les parròquies d’Encamp i Canillo) i de supplantar la competència d’aquella Comissió per les actuacions unilaterals del Comú d’Encamp”.

5.- En la seva memòria de data 29 de juny de 1998, el Comú de Canillo manifesta principalment que “tant el lloc d’arribada del telecabin com el lloc de construcció de l’edifici es troben en ple territori propi de la parròquia de Canillo” i menciona, principalment, els termes del decret número 39 de 24 de març de 1959 i la concessió atorgada a la societat E. per l’Hble. Comú de Canillo en data 5 de juny de 1959.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l’article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Resulta de l’examen de l’expedient que l’autorització de construcció de l’edifici d’arribada del telecabin s’ha donat pel Comú de Canillo (veure foli 32) i s’ha confirmat pel Govern (veure foli 35 a 37). Així la decisió del Comú d’Encamp (veure foli 122) desconeixia el principi de la jerarquia de les normes jurídiques definides per l’article 7 del Codi de l’administració, segons el qual: “Cap norma de rang inferior no podrà, sota pena de nul·litat de ple dret, infringir les regles establertes per una norma superior”.

Tercer.- A més, la decisió del Comú d’Encamp està viciada d’incompetència “ratione loci”. En efecte, com remarca justament la sentència (Fonament Quart), “sense necessitat de procedir a cap delimitació per atribució de competència, és obvi que el Comú d’Encamp que admet que la implantació es situa en terreny de Concòrdia no pot pretendre que aquest es situï en l’àmbit de la seva i exclusiva competència”.

L’acte és per tant nul de ple dret en aplicació de les disposicions de l’article 48 a) del Codi de l’administració.

Quart.- Tenint en compte les nul·litats de ple dret que afecten la decisió del Comú d’Encamp, la demanda de proves es rebutja.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Comú d'Encamp.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar la nul·litat de ple dret de la resolució impugnada de data 29 de novembre de 1996 que ordena d'aturar immediatament les obres i retornar els terrenys al seu primitiu estat.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.